מוסדות המייש״ך

נשמת כל חי

תפילת הודיה לבורא עולם וסגולה להינצל מכל צרה

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ך בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- תפילה זו היא שירת הודיה להשי״ת, הנאמרת גם על ידי יחידים שזכו להינצל מצרה.
- סגולה בעת צרה לקבל על עצמו ולומר תפילה זו לאחר הישועה, ובעזרת ה׳ יינצל מצרתו.
- את פסוקי השבח יש לומר בשמחה עצומה על נחת הרוח הנגרמת להשי״ת מהודאות בריותיו.
- אין למהר באמירת שבחי ברכת ״ישתבח״, אלא לאומרם בנעימה ובכוונה כמסדר שבחו של מלך.

תפילת נשמת כל חי, היא תפילת הודיה לבורא, הנאמרת גם על ידי יחידים שניצלו מצרה. סגולה בעת צרה להבטיח לומר ״נשמת כל חי״ לאחר ההצלה ובע״ה ינצל מצרתו

נשמת כל חי

נִשְׁמַת כָּל-חַי תְּבָרֵךְ אֶת-שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל-בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם, בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל-בְּרִיוֹת, אֲדוֹן כָּל-תּוֹלָדוֹת, הַמְהֻלָּל בְּכָל-הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד, וּבְרִיוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ אֱלֹהִים אֱמֶת, לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים, וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, מְחַיֶּה מֵתִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עִוְרִים, וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, הַמֵּשִׁיחַ אִלְמִים, וְהַמְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים, וּלְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו, וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת-שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ, עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרֹב רִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרָעָב זַנְתָּנוּ, וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ,

מִדֶּבֶר מִלַּטְּנֵנוּ, וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים דְּלִיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ, וִיפָאֲרוּ (וישוררו), אֶת-שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, כִּי כָל-פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל-לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ, וְכָל-עַיִן לְךָ תְצַפֶּה, וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע, וְכָל-קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְהַקֶּרֶב וְהַכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל-עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ! מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:

שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ, וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ , לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

ארבעת פסוקים אלו יאמרם בשמחה עצומה מאד על הנחת רוח הנגרם לה׳ מהשבחים וההודאות של בריותיו (יסוה״ע).

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם, וּבְשִׂפְתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ, וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל.

בְּמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל-הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, וּלְנַצֵּחַ, עַל כָּל-דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן-יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכֵן

שבח ברכת ״ישתבח״ הוא עצום ונורא מאד, ויש בה י״ג שבחים כנגד י״ג מדות הרחמים, ואין למהר אמירתם אלא אומרם בנעימה כמסדר שבחו של מלך, פיו ולבו שוים (החיד״א בשם היעב״ץ, בא״ח).

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי-לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז, וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וּמֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל.